

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. P., bytem K., zastoupený J. V., bytem K., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení* se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.12.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011 č. j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011 č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3.10.2011 č. j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 14.12.2011 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 1.11.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.10.2011 č. j. X o zamítnutí jeho žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), i když byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu třetího stupně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice ze dne 17.8.2011; datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 14.7.2011.

V napadeném rozhodnutí ze dne 1.11.2011 o zamítnutí námitek žalovaná mimo jiné zdůraznila, že potřebná doba pojištění podle § 40 odst. 1 písm. b), odst. 2 zákona činí 5 let u

pojištěnce ve věku nad 28 let a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 14.7.2001 do 13.7.2011, však získal žalobce pouze 164 dnů pojištění a nesplnil tedy jednu z podmínek nároku na plný invalidní důchod. Dále žalovaná uvedla, že v souvislosti s novelizací zákona došlo od 1.1.2010 k rozšíření možností získání potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod, neboť dle § 40 odst. 2 zákona se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce staršího 38 let považuje též za splněnou, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity, potřebná doba pojištění přitom činí 10 let. ČSSZ přezkoumala i tuto podmínku; v rozhodném období od 14.7.1991 do 13.7.2011 by získal žalobce řízení 8 let a 44 dnů pojištění a nesplnil tedy podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod ani podle tohoto ustanovení.

Žalobce v žalobě mimo jiné uvedl, že poledních 10 let žil jako bezdomovec a nemá technické prostředky ani žádné dokumenty, aby mohl prokázat své dřívější zaměstnání; v minulosti pracoval jako pomocný dělník na různých stavbách a mzda mu byla vyplácena na základě pracovní smlouvy; zaměstnavatel za něj neodváděl pojištění, i když mu příslušnou částku z platu strhával, ale o tom se žalobce dozvěděl až z přehledu přiloženého k zamítnutí žádosti o invalidní důchod. Invaliditu si způsobil v zaměstnání, kde se nakazil tuberkulózou od ukrajinského dělníka; léčba TBC byla zdlouhavá, velmi komplikovaná a nenávratně mu poškodila zdraví. Není schopen vykonávat těžší manuální práce, pravidelně užívá mnoho léků (mají vedlejší účinky jako poruchy pozornosti, nevolnost). Je zcela bez finančních prostředků a odkázán na pomoc matky, která je již ve vysokém věku, sama má zdravotní potíže a její důchod je nízký. Dále uvedl, že dne 26.10.2011 uhradil 1 rok zbývajících doby pojištění, nutné ke splnění nároku na invalidní důchod třetího stupně. Žádal o odstranění tvrdosti zákona a odpuštění zbývajících dob pojištění (přiložil doklad o zaplacení), současně požádal o osvobození od hrazení soudního poplatku. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 12.1.2012 č.j. 16Ad 90/2011-24 byla odmítnuta žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je řízení ve věcech důchodového pojištění (zabezpečení) od poplatku osvobozeno.

*Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Domažlice soud zjistil ze založeného záznamu o jednání OSSZ a z posudku o invaliditě ze dne 17.8.2011, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené X., oddíl B, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna s tím, že datum vzniku invalidity bylo stanoveno 14.7.2011; celková léčba probíhala v plicní léčebně od 12.2.2010 do 3.7.2011 a ve funkčním vyšetření přetrvává smíšená ventilační porucha těžkého stupně s převahou obstrukce; posudek byl vypracován na základě lékařské zprávy z Plicní léčebny H. (hospitalizace 6.4.2010-11.7.2011) a vyšetření z plicní ambulance ze dne 14.7.2011.*

Žalovaná ve vyjádření ze dne 12.1.2012 k žalobě mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí žalobce převzal dne 4.11.2011 a vzhledem k tomu, že žalobce je starší 28 let, vztahuje se na něj právní úprava zakotvená v § 40 odst. 1 písm. f) zákona, která stanoví, že u pojištěnce ve věku nad 28 let činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod pět roků, v souladu s odst. 2 tohoto ustanovení se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnců starších 28 let zjišťuje z posledních deseti roků před vznikem invalidity, tj. u žalobce od 14.7.2001 do 13.7.2011 - v tomto rozhodném období získal žalobce pouze 164 dní pojištění; u pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje dle výše uvedeného ustanovení za splněnou též, byla-li tato doba získána v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. u žalobce od 14.7.1991 do 13.7.2011, kdy potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků – v tomto rozhodném období získal žalobce pouze 8 let a 44 dní pojištění. K tomu, že žalobce uhradil 1 rok ze zbývajících doby pojištění nutné ke splnění nároku na invaliditu třetího stupně, žalovaná uvedla, že žalobce nedoložil nové doklady prokazující případnou další dobu pojištění, pokud by tak učinil, žalovaná provede nové posouzení nároku žalobce na invalidní důchod; k žádosti žalobce o odstranění tvrdosti zákona žalovaná uvedla, že bude postoupena k rozhodnutí až po skončení soudního řízení. Závěrem žalovaná setrvala na svém rozhodnutí ze dne 1.11.2011 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

*Z obsahu dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že žalobci bylo dne 4.11.2011 doručeno napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011 a předcházející rozhodnutí ze dne 3.10.2011 mu bylo doručeno dne 7.10.2011. Ze založeného osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLPD**) aprobovaného 29.9.2011 vyplývá, že poslední dobu pojištění má žalobce vykázánu od 12.3. do 4.6.2002 (85 dní pojištění.); dále je založena písemnost ze dne 31.10.2011 obsahující recenzi posudku lékaře Referátu LPS Domažlice ze dne 17.8.2011, v němž je uvedeno, že klient podal námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.10.2011, ty však nesměřují proti posouzení zdravotního stavu, není potřebná doba pojištění, a dále vysloven souhlas s posouzením DNZS, datem vzniku IT, výrokem i termínem KLP; také jsou založeny námitky žalobce ze dne 14.10.2011.*

Podáním ze dne 31.1.2012 žalobce mimo jiné sdělil, že na žalobě i nadále trvá a připojil i originál potvrzení OSSZ Domažlice o zaplacení pojistného na dobrovolné důchodové pojištění v období od 11/2010-10/2011 (datum připsání 31.10.2011), kopii OLDP ze dne 29.9.2011 a kopii propouštěcí zprávy z léčebny TRN H. ze dne 7.7.2011 a kopii plicního vyšetření z nemocnice Znojmo ze dne 14.7.2011.

Z obsahu sdělení Plicní léčebny H. ze dne 3.2.2012 vyplývá, že soudem požadovaná lékařská zpráva ohledně žalobce nebyla zaslána s tím, aby si jí soud vyžádal na Pneumologické klinice Praha-Krč.

K žádosti soudu ohledně žalobce nejprve Nemocnice na Františku, Praha 1, zaslala dne 1.2.2012 lékařské zprávy z 15. a 16.12.2008 a 9. a 10.2.2010, poté zaslala dne 10.2.2012 kopii lékařské zprávy ze dne 11.4.2010 i Thomayerova nemocnice, Praha 4.

Podáním ze dne 7.2.2012 žalobce soudu sdělil, že před registrací u MUDr. A. Č. v K. asi

před 10 lety navštěvoval praktickou lékařku na poliklinice Zahradní město na Praze 10, ul. Jabloňová 2992/8, ale nepodařilo se mu zajistit lékařskou dokumentaci.

Dále soud zjistil u Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, že žalobce je v současné době od léta roku 2011 registrován u praktické lékařky MUDr. A. Č. a předtím byl registrován u MUDr. R. H., Jabloňová 2992/8, 106 00 Praha 6, která sdělila, že již byla MUDr. Č. kontaktována a zašle jí zdravotní dokumentaci žalobce (poslední zápis v dokumentaci je z 23.12.2008, kdy žádal o potvrzení kvůli možnému zaměstnání).

Dle § 38 zákona (s účinností od 1.1.2010) má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené

rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 1.11.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Ústního jednání konaného u zdejšího soudu dne 9.5.2012 se zúčastnil žalobce a jeho zástupce, který setrval na podané žalobě, protože dle jejich názoru invalidita žalobce vznikla dříve, než bylo posouzeno OSSZ Domažlice, když se podařilo zajistit další lékařské zprávy týkající se průběhu léčby TBC žalobce; dále uvedl, že námitkami ze dne 14.10.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.10.2011 odstavcem označeným písm. d) *bylo míněno, že datum vzniku invalidity muselo nastat dříve než 14.7.2011 právě s ohledem na to, že léčba TBC byla zdlouhavá a velmi komplikovaná a trvala asi 2 roky a domnívali se, že takovéto slovní vyjádření je dostatečně srozumitelné*. Žalobce uvedl, že žil jako bezdomovec a nemá žádné doklady, pokud se týká jeho doby zaměstnání v době od roku 2002 do 2009, a i když společně se svým zástupcem psali na Pražské služby – Praha Vysočany, nikdo jim do současné doby neodpověděl a ani se jim nepodařilo zjistit, zda existuje stavební firma PILOS Trnava; nemá k dispozici žádné výplatní pásky, takže nemůže vlastně nic prokázat o zaměstnání; vždy pracoval pouze jako pomocný dělník i na stavbách v Praze a jejím okolí; nemá nárok na žádné dávky v hmotné nouzi vzhledem k tomu, že žije u svojí matky a jejího manžela, pouze pobírá příspěvek na mobilitu ve výši 400,-Kč (se zaplacením jednorázového pojistného za jeden rok mu pomohla rodina a stále má dluh na zdravotním pojištění). *Závěrem zástupce žalobce navrhl vyhovět žalobě a zrušit obě rozhodnutí žalované kvůli tomu, že datum vzniku invalidity žalobce vzniklo skutečně dříve než 14.7.2011 právě s ohledem na dobu léčby tuberkulózy a je otázkou, pokud by se žalovaná obrátila na jimi uvedené zaměstnavatele, zda jí by bylo odpovězeno, protože by se totiž event. prokázala ještě další doba pojištění žalobce. Zástupce žalované s ohledem na zjištěné skutečnosti ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.*

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011*. Po přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011 dospěl soud k závěru i *s přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád* (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením v podkladu rozhodnutí), že *žalovaná do rozhodnutí ze dne 1.11.2011 úvahy požadované správním řádem neuvedla a neuvedla ani žádné informace o tom, jak se vypořádala se všemi námitkami žalobce ze dne 14.10.2011, protože zejména*

z odstavce d) lze bez problémů dovodit, že jím žalobce namítal, že jeho invalidita vznikla dříve, než bylo stanoveno právě s ohledem na zdlouhavou a velmi komplikovanou léčbu, když nemoc mu nenávratně poškodila zdraví, což má i vliv na reálnou možnost zaměstnání a nikoliv, že námitky nesměřují proti posouzení zdravotního stavu. ***Pokud žalované nebylo zcela jasné, co tím žalobce mínil, nic ji nebránilo v tom, aby vyzvala žalobce k upřesnění a teprve poté rozhodla o dalším postupu v řízení o námitkách.***

Rovněž soud přezkoumal i řízení předcházející vydání rozhodnutí žalované ze dne 3.10.2011 a zjistil, že kupodivu posudkovému lékaři OSSZ Domažlice postačily k posouzení zdravotního stavu žalobce ve vztahu k invaliditě pouze dvě lékařské zprávy, a to z Plicní léčebny H. ze dne 7.7.2011 a vyšetření z Plicní ambulance Znojmo ze dne 14.7.2011; navíc v posudku o invaliditě ani v záznamu o jednání ze dne 17.8.2011 nebyla popsána skutková zjištění vyhodnocena ve vztahu ke vzniku invalidity před 14.7.2011, od něhož byl žalobce uznán pro invaliditu třetího stupně, tudíž tento posudek neodpovídá příslušnému ustanovení § 7 zákona *(náležitosti posudku o invaliditě) vyhlášky č. 359/2009 Sb.*, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), jež nabyla účinnosti dnem 1.1.2010. Dle názoru soudu žádné závažné skutečnosti nebránily posudkovému lékaři OSSZ Domažlice vyžádat si lékařské zprávy týkající se hospitalizace žalobce před jeho umístěním do Plicní léčebny H. zmíněné v lékařské zprávě této léčebny ze dne 7.7.2011, které si následně vyžádal zdejší soud a byly mu doručeny (ověřené kopie těchto zpráv byly soudem založeny do posudkového spisu vedeného ohledně žalobce). Rovněž dle názoru soudu je potřeba dostatečným způsobem v posudku o invaliditě vyjádřit, zda v jeho případě nedošlo nejprve ke vzniku částečné či plné invalidity do 31.12.2009 či invalidity prvního až třetího stupně po 1.1.2010 a rovněž, na základě jakých rozhodných skutečností u něho došlo rovnou ke vzniku invalidity třetího stupně. Právě s ohledem na dlouhodobý průběh léčení zdravotního postižení žalobce, které je příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a tudíž i míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 70 %, se jeví datum vzniku tohoto stupně invalidity dnem vyšetření na plicní ambulanci 14.7.2011 po propuštění z plicní léčebny spíše nahodilým datem. Přestože soud nemá medicínské znalosti, vzbuzuje vypracovaný posudek o zdravotním stavu žalobce OSSZ Domažlice pochybnosti o tom, jaký byl skutečný zdravotní stav žalobce od zjištění nejzávažnějšího zdravotního postižení a tedy, kdy skutečně došlo ke vzniku invalidity, jelikož ke vzniku CHOPN nepochybně dochází postupně, proto je nutno stanovit, kdy toto těžké plicní postižení dosáhlo takové intenzity, že tím došlo i k invalidizaci žalobce.

S ohledem na shora uvedené proto soud nezbylo než rozhodnout, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku, jelikož *z odůvodnění napadeného rozhodnutí není možno zjistit, jak se žalovaná vypořádala s bodem d) uvedeným v námitkách, tudíž neobsahuje s ohledem na délku léčení TBC zdůvodnění, zda žalobce splňoval či nesplňoval podmínky plné nebo částečné invalidity dle zákona ve znění platném do 31.12.2009 a proč se nejednalo o invaliditu prvního až třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) až c) téhož zákona ve znění platném od 1.1.2010 před 14.7.2011. Žalovaná si totiž nesprávně vyhodnotila námitky žalobce v tom směru, že nesporné datum vzniku invalidity, ačkoli žalobce mínil opak. Napadené rozhodnutí žalované je tudíž nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud*

takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004).

Soud nemohl ani přehlédnout, že v této věci nebyla naplněna zásada, že odvolací orgán se v odůvodnění rozhodnutí o odvolání (tj. námitkách) musí vypořádat se všemi důvody uvedenými v odvolání a uvést, o které právní předpisy a jejich ustanovení se při rozhodování opírá a jakými úvahami se při jejich použití řídil; pokud tak neučiní, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), odst. 3 s.ř.s.). Nejvyšší správní soud se sídlem v Brně (dále jen *NSS*) se k otázce přezkoumatelnosti správních rozhodnutí vyslovil rozšířeným senátem v *usnesení ze dne 19.2.2008, č.j. 7Afs 212/2006-74, www.nssoud.cz*, v němž uvedl, že: „je nepřezkoumatelné takové rozhodnutí odvolacího správního orgánu, pokud rozsah provedeného správního přezkoumání nenalezne odraz v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu“.

Dle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 není-li v odstavcích 1 až 6 a 9 stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách, na rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, správní řád, s tím, že § 90 odst. 1 písm. b), § 90 odst. 3 a § 90 odst. 6 věta druhá správního řádu se nepoužijí, a po dobu, po kterou probíhá přezkumné řízení soudní, lhůty uvedené v § 97 odst. 2 a § 100 odst. 2 správního řádu neplynou a přezkumné řízení ani obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách nelze zahájit, popřípadě v nich pokračovat.

V této věci nebyla ze strany žalované dodržena zásada, že rozhodnutí musí mít oporu v odůvodnění, neboť výrok rozhodnutí nelze chápat odtrženě od důvodů, které k němu vedly (*dle § 85a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, však platí, že v řízení o věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*). Soud proto ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3.10.2011 zrušil pro shora zjištěné vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a také proto, že je nutno v naznačeném směru znovu posoudit zdravotní stav žalobce ve vztahu k invaliditě a stanovení jejího vzniku (§ 76 odst. 1 písm. a) a b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku *I. rozsudku*.

Po právní moci tohoto rozsudku žalovaná nejprve zajistí nové posouzení zdravotního stavu žalobce příslušnou OSSZ, kdy budou posudkově zhodnoceny všechny shromážděné lékařské zprávy (je třeba se také zabývat tím, jestliže je stav po TBC řádně залечен a přesto trvá těžká ventilační porucha, zda je na místě posoudit zdravotní postižení srovnatelně pro CHOPN či nikoli), a poté po zohlednění prokázané další doby pojištění za měsíce listopad 2010 až říjen 2011 (ověřená kopie dokladu byla soudem založena do dávkového spisu žalované) vydá žalovaná nové rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu žalobci či o zamítnutí žádosti v případě nesplnění příslušných ustanovení zákona shora citovaných, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 90/2011 ze dne 9.5.2012.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce náklady řízení nepožadoval, proto mu nebyly přiznány.

Žalobce sice žádal v žalobě o odstranění tvrdosti zákona ohledně zbývajících potřebných dob pojištění, ale soud se tímto nemohl zabývat, jelikož dle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. ministr práce a sociálních věcí může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, a může pověřit správy sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 9.května 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně